

Und zähl schon zu den Toten, längst bestattet. וכבר אני נמנית עם המתים, מזמן הובאתי לקבורה.

Wo soll ich auch noch hin von Grauen überschattet?
-Schutzengel haben nur auf Kinder acht.
Doch glaubt ich dass ihr Menschen lieb mich hattet.

Die ich vom Monde euch mit Liedern still bedacht,
Und weite Himmel blauvertausendfacht.)*(
Nur weil ihr Gott zur Ehre alles tatet.

Die heilige Liebe, die ihr blind zertratet,
Ist ja Sein Ebenbild-! Ihr habt es umgebracht.
Zu dem ihr herzhinpochend einst wallfahrtet.)*(

Darum auch lebten du und ich in einem Schacht,
Und – doch im Paradise blumumblattet –)(
Und wir erlagen hold versunken schwarzer
Magiermacht.

*words in brackets have been omitted in the composed
version.*

V. O GOTT

O Gott, wie soll dich meine Klage rühren,
Da alle Menschen auf der Erde fast
In ihren Herzen tragen ihre tiefe Last
Und Kinder hungern
Hinter allen Türen.
Darum auch sollen meine Lippen schweigen.
Die Not ist gross. Ich weiss –

VI. ICH BIN SO MÜDE

Ich bin so müde
Und es senken sich
Gottes Augenlider
Ewiger Friede
Über mein Herz.

Engel meiner Brüder
Heben mich
Aus dieser Welt voll Schmerz.

Ich bin so müde
Tag und Nächte trennen sich.

Ich lasse meinen Leib gehüllt in Flieder
Dem letzten Tag des März.

Ich schaue Gott im Himmelssüde...
So stirbt der Mensch und du und ich.

ולאן אוכל לפנות ומעלי צל-האימה?
הן מלאכי-מגן רק על הילדים שומרים,
אבל אני האמנתי שאתם, בני-האדם,
הוגים לי אהבה.

הן עליכם שירים מן הירח דום הרעפתי
ואלף פעם את כחול השמיים הרחבים אכפיל,
רק יען כל מעשיכם לכבודו של אלוהים נועדו.

האהבה הקדושה שרמסתם בעוורונכם,
צלמו היא! – ואתם אותו קלטתם!
אותו שלפנים, בלב פועם, אליו עליתם לרגל.

שעל כן חיינו, אתה ואני, בתוך פיר אפל,
אך בו בזמן גם בגן-עדן מפורח עלווה,
שקועי-קסם, נכנעים לשחור-כוחו של המכשף.

5. הו אלי, איך תגע קינתי אל לבך

הו אלי, איך תגע קינתי אל לבך,
והרי בני-האדם, כמעט כולם, שעל פני-הארץ
בתוך לבם נושאים את כובד משאם
וילדים סובלים רעב מאחורי כל הדלתות.
לכן גם על שפתי אגזור שתיקה,
המצוקה רבה, אני יודעת –

6. אני כה עייפה

אני כה עייפה,
יורדים על עיני
עפעפי אלוהים
יורד שלום-עד
על לבבי.

מלאכים של אחי
אותי ירמו
מתוך עולם זה שכולו כאב.

אני כה עייפה
נפרד היום מן הלילות.

את גופי, עוטה לילך,
אני מניחה ליום האחרון של מרס.

אני רואה את אלוהים בדרום-שמיים...
כך מת האדם ואתה ואני.

תרגום לעברית: עדה ברודסקי

SCHWARZE GESÄNGE

Else Lasker-Schüler

I. MIT DIR, GOLDLÄCHELNDEM

In meinem Herzen wächst ein Rosenzweig
Sein Duft berauscht so weich den Sinn.

Vernimm das Bächlein rauschendes
In meiner Grube tief im Kinn

Und immer kommt die Nacht-
Nach ihr der Tag im kühlen Wolkenlinn'

Springt eine Welle an den Strand
Ergreif ich sie ganz schnell mit meiner Hand.

Zu spiegeln mich – dass ich noch bin
Und du in meiner dunklen Pupill.

Dann schweben wir unmerklich still
Ins blaue Land empor beseligend traumhin –

II. ICH SCHLAFE IN DER NACHT –

Ich schlafe in der Nacht an fremden Wänden
Und wache in der Frühe auf an fremder Wand.
Ich legte mein Geschick in harten Händen
Und reihe Tränen auf, so dunkle Perlen
ich nie fand.

Ich habe einmal einen blauen Pfad gekannt
Doch weiss ich nicht mehr wo ich mir vor dieser
Welt befand.
Und meine Sehnsucht will nicht enden!...

Von Himmel her sind beide wir verwandt
Und unsere Seelen schweben übers Heilige Land
In einem Sternkleide leuchtend um die Lenden.

III. DIE MICH HASSEN

Die mich hassen
Die mich lieben
Durch Strassen und durch Gassen
Zusammen mit dem Lasttier ruhelos getrieben
Von Herz zu Herz
Von dir durch mutwilliges verschieben
Durch Schmerz und Schmerz
Mich im Liebesweh zu üben
O in der Dämmerstunde meiner Traurigkeit---
Ich fahr allein, denn war bereit
Mein Ziel noch hinter Mond und Ewigkeit

IV. ICH LIEGE WO AM WEGRAND ÜBERMATTET...

Ich liege wo am Wegrund übermattet –
Und über mir die finstere, kalte Nacht,

נעימות שחורות

אלזה לסקר-שילר

1. אתך, המחייך חיוך-זהב

בלבי צומח ענף של רד,
ניחוחו משכר את חושי ברוך שכזה.

שמע את הפלג רוחש
בתוך הגומה, עמוק בסנטרי.

ותמיד הלילה בא –
ואחריו היום בפשתן-העננים הקריר.

כאשר גל מדלג אל החוף,
אני אווזת אותו בידי מהר מהר

להשתקף בו, לדעת שעודני קיימת,

אז רוחפים אנחנו חרש חרש
מעלה אל ארץ-כחול,
עם חלומות הקסם.

2. אני ישנה בלילה –

אני ישנה בלילה בין קירות זרים
ומתעוררת בבוקר השכם אל קיר זר.
הנחת את גורלי בידיים נוקשות
ואני שוזרת דמעות, פנינים כהות שכאלה
לא מצאתי מעודי.

הכרתי פעם שביל כחול,
אך שוב איני יודעת היכן הייתי
לפני היותי בעולם הזה.
וגעגועי אינם רוצים לחדול...

בני-משפחה אנחנו מן השמיים
ונשמותינו רוחפות על-פני הארץ הקדושה,
וסביב מותנינו שמלת-כוכבים אחת זורחת.

3. אלה השונאים אותי

אלה השונאים אותי
אלה האוהבים אותי
דרך רחובות ודרך סמטאות
ירדפוני עד-אין-מנוח עם בהמות-המשא
מלב אל לב
אתה דוחק אותי בגחמנות
מכאב אל כאב
כדי שאתאמן ביוגן-האהבה
הו בשעת-בין-ערביים של עוצבי –
לבדי אפליגה, כי מחוז חפצי
ממתין לי מעבר לירח ולנצח.

4. באפיסת-כוחות אשכבה אי-בפאת-הדרך

באפיסת-כוחות אשכבה אי-בפאת-הדרך –
ומעלי הלילה האפל, הקר,

